

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว
อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับปัจจุบัน) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับนี้จะ เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าวที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

อนุมัติ

นายนวนวัฒน์ สิงห์กันต์

(นายณวัฒน์ สิงห์กันต์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓. ประชากร	๓
๔. สภาพทางสังคม	๕
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๖
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๗
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๐
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๑
๙. อื่น ๆ	

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๒
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๓
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๐

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๔
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๔๙

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	๙๕
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๐๐
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๖
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๐๙

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลท่าวังพร้าว อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งหลุก หมู่ที่ ๕ บ้านท่าวังพร้าว หมู่ที่ ๖ บ้านสันควงคำ หมู่ที่ ๗ บ้านต้นแห่น้อย โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๖.๒๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๐๖.๒๕ ไร่ มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๔๕๓.๙๐ คน/ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอสันป่าตอง ห่างจากที่ว่าการอำเภอสันป่าตอง ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (ถนนสายเชียงใหม่-ฮอด) บริเวณหลักกิโลเมตรที่ ๓๓-๓๕ เลี้ยวซ้ายก่อนถึงสะพานข้ามแม่น้ำแม่ขานประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร อยู่ทางขวามือซึ่งเป็นที่ตั้งของตำบลท่าวังพร้าว ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ ๓๗ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำปิงและลำน้ำแม่ขาน ไม่มีป่าไม้และภูเขา แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปิง ไหลผ่านหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ แม่น้ำขานไหลผ่านหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๗ จุดที่แม่น้ำปิงเชื่อมกับแม่น้ำขาน อยู่บริเวณหมู่ที่ ๖ บ้านสันควงคำ ไหลผ่านหมู่ที่ ๕ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้งเพื่อใช้ในการเกษตร พื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การทำการเกษตร พื้นที่เพาะปลูก ได้แก่ ข้าว พืชไร่ ไม้ผลและไม้ยืนต้น มีผลผลิตปานกลางถึงสูง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป แบบมรสุม มี ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๔-๕ องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิสูงสุดประมาณ ๓๕-๔๐ องศาเซลเซียส ฤดูฝนอยู่ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม โดยปริมาณน้ำฝนจะสูงสุดในช่วงเดือนกันยายน โดยรวมอากาศจะเย็นสบายตลอดทั้งปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน

ตำบลท่าวังพร้าว มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๑๑.๖๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๗,๓๐๖.๒๕ ไร่ เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และประโยชน์สาธารณะต่าง ๆ ประมาณ ๔,๓๗๓.๒๕ ไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๙.๘๖ และเป็นพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๒,๙๓๓ ไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๑๔

ที่มา : ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม สำนักงานเกษตรอำเภอสันป่าตอง ๒๕๕๙

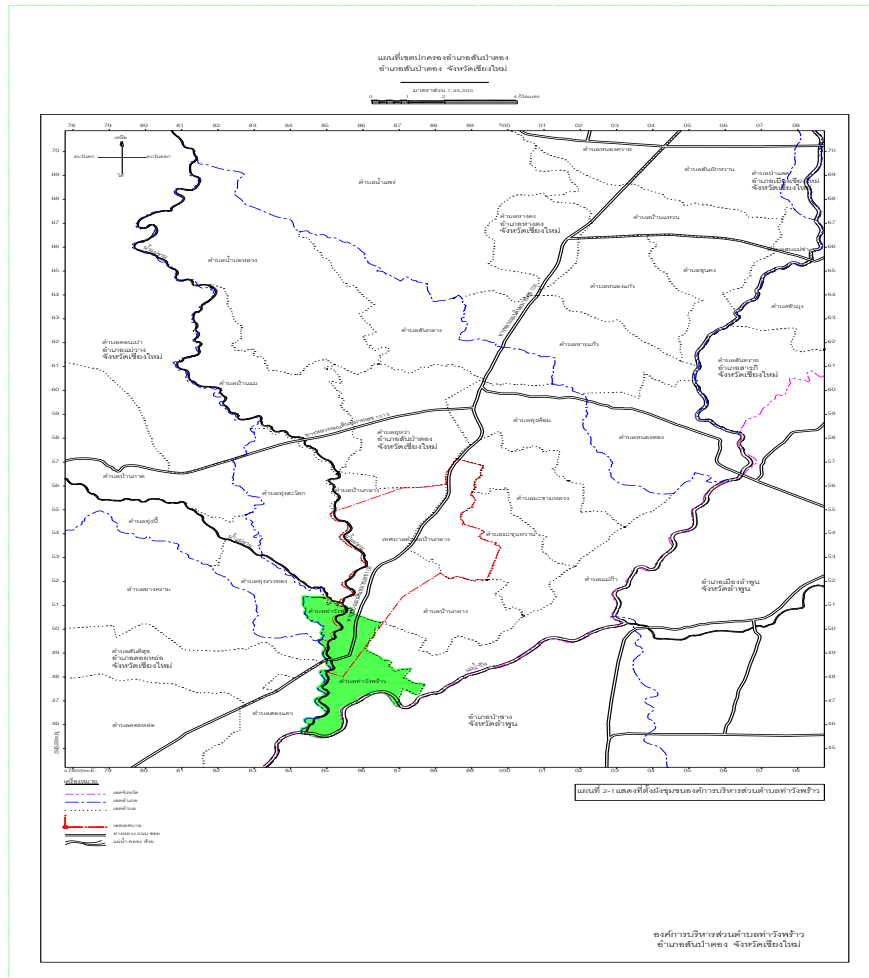
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ทิศ	ติดต่อกับ	ตำบล
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านเรื่อน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลแม่ก้า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลสันติสุข และตำบลสองแคว อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

แผนที่แสดงอาณาเขตการปกครองและขอบเขตหมู่บ้านองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

PAPER A1 (594 mm. x 841 mm.) on MAP SCALE 1:45000

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านสามารถเลือกตัวแทนเข้ามาบริหาร อบต.ได้โดยตรงโดยการเลือกตั้งนายก อบต. และสมาชิกสภา อบต. การเลือกตั้งนายก อบต. ถือเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครนายก อบต. ได้ ๑ คน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในแต่ละเขตเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลนั้น ให้ถือเขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง เว้นแต่หมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ไม่ถึงยี่สิบห้าคน ให้รวมหมู่บ้านนั้นกับหมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเมื่อรวมกันแล้วจะมีราษฎร ถึงยี่สิบห้าคนเป็นเขตเลือกตั้งเดียวกัน การนับจำนวนราษฎรดังกล่าวให้นับ ณ วันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง การรวมหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้งตามวรรคสองให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการและประกาศ ให้ประชาชนทราบภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการเลือกตั้งแทน ตำแหน่งที่ว่าง หรือมีการเลือกตั้งภายในเดือนมกราคม ให้ถือเขตเลือกตั้งที่ได้ ประกาศไว้ในการเลือกตั้ง ครั้งสุดท้าย

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวน ๔ หมู่บ้าน (ปี พ.ศ. ๒๕๖๔)				
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	หญิง (คน)	ชาย (คน)
๑	ทุ่งหลุก	๑๖๐	๒๐๐	๑๘๕
๒	ท่าวังพร้าว	๒๒๖	๒๓๔	๒๑๘
๓	สันควงคำ	๑๔๐	๑๙๑	๑๗๔
๔	ต้นแห่น้อย	๒๔๘	๓๐๕	๒๘๓
รวมทั้งสิ้น		๗๗๔	๙๓๐	๘๖๐

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอสันป่าตอง ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว (ปี พ.ศ. ๒๕๖๔)			
ประชากร	หญิง	ชาย	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑๑๖	๑๒๘	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๕๓๙	๕๑๗	อายุ ๑๘ – ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๒๙๑	๒๓๒	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๙๔๖	๘๗๗	ทั้งสิ้น ๑,๘๒๓ คน

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอสันป่าตอง ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งหลุก ตำบลท่าวังพร้าว

๒. ห้องสมุด จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

ห้องสมุดการศึกษานอกโรงเรียน ตั้งอยู่ที่ ๔ บ้านทุ่งหลุก ตำบลท่าวังพร้าว

ที่มา : กองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

๔.๒ สาธารณสุข

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว มีสถานบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

- มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านทุ่งหลุก ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ ๔ ให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนในตำบลท่าวังพร้าวทั้งตำบล จำนวนบุคลากรสาธารณสุข จำนวน ๓ คน โรคที่เจ็บป่วยกันมาก ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง ติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ เบาหวาน โรคเกี่ยวกับระบบกล้ามเนื้อ โรคระบบทางเดินอาหาร นอกจากนี้ยังมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค) ๕ อันดับโรคของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านทุ่งหลุก

๑. โรคความดันโลหิตสูง
๒. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ
๓. โรคเบาหวาน
๔. โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม
๕. โรคระบบทางเดินอาหาร

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านทุ่งหลุก ข้อมูล ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔

๔.๓ อาชญากรรม

- ไม่มีอาชญากรรมในพื้นที่

๔.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติดในพื้นที่ตำบลท่าวังพร้าวเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย ทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าวให้ความสำคัญโดยได้จัดให้มีโครงการรณรงค์ป้องกันให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่รวมถึงเยาวชนทุกปี และบูรณาการให้ความร่วมมือกับทางอำเภอสันป่าตองเพื่อเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมทางบก

เส้นทางที่ ๑ : ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (เชียงใหม่-ฮอด) แยกจากถนนสายหลักเข้าสู่ถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เข้าสู่ตำบลท่าวังพร้าว หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕

เส้นทางที่ ๒ : ทางหลวงชนบทหมายเลข ๓๐๒๗ (ท่าวังพร้าว-สันกาวาฬ) เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๖ ผ่านหมู่ที่ ๕ บ้านท่าวังพร้าว และตำบลแม่ก้า เชื่อมกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (เชียงใหม่-ฮอด) ผ่านไปอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

จุดเด่นของถนน

ถนนแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ ผ่านหมู่ที่ ๕ บ้านท่าวังพร้าว เป็นศูนย์กลางชุมชนตำบลท่าวังพร้าว อยู่ที่บ้านท่าวังพร้าว หมู่ที่ ๕ เนื่องจากมีศักยภาพในด้านพาณิชย์และบริการด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการประกอบกับ มีทางหลวงชนบท ชม. ๓๐๒๗ (ท่าวังพร้าว-สันกาวาฬ) ตัดผ่านหมู่ที่ ๕ เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๖ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (เชียงใหม่-ฮอด) ไปอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แบ่งระหว่างตำบลแม่ก้าและตำบล ท่าวังพร้าว

๕.๒ การไฟฟ้า

ดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอสันป่าตอง จ่ายกระแสไฟฟ้าทั่วถึง จำนวน ๔ หมู่บ้าน การให้บริการไฟฟ้าภายในครัวเรือน สามารถให้บริการไฟฟ้าประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

ปัจจุบันการประปาภายในตำบลท่าวังพร้าวรับผิดชอบและดำเนินการโดยคณะกรรมการหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากน้ำบาดาล คุณภาพน้ำมีสนิมเหล็กเจือปนเล็กน้อย แต่สามารถบริโภคได้โดยการกรอง จัดทำประปาหมู่บ้าน มีจำนวน ๔ แห่ง ทั่วทุกครัวเรือน ไม่มีปัญหาขาดแคลนน้ำ

ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง

- ประปาหมู่บ้านทุ่งหลุก ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๔
- ประปาหมู่บ้านท่าวังพร้าว ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๕
- ประปาหมู่บ้านสันคองคำ ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๖
- ประปาหมู่บ้านต้นแห่น้อย ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๗

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่มา : กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

๕.๔ โทรศัพท์

โดยส่วนใหญ่คนในพื้นที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ทรูมูฟ เอไอเอส และ ดีแทคเป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ใช้บริการขนส่งไปรษณีย์ไทย ที่ตั้งอำเภอสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

บริเวณเกษตรกรรม เป็นการใช้ที่ดินหลักของพื้นที่ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและสมรรถนะดินเหมาะสมแก่การเพาะปลูก พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำขาน ส่งจ่ายน้ำไปยังหมู่ที่ ๔, ๕, ๖, ๗ บางหมู่บ้านจะเจาะน้ำบาดาลเพื่อใช้น้ำในช่วงฤดูแล้งและทำการเกษตรเพิ่มเติม ปัญหาการขาดน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งยังคงเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขเพื่อส่งเสริมการเป็นสาขาการผลิตหลักของตำบลต่อไป ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ลำไย ข้าว ถั่วเหลือง เป็นต้น จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อในหมู่บ้านและบางส่วนนำไปขายในตลาดอำเภอสันป่าตอง

๖.๒ การประมง

- ไม่มี

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ทำการปศุสัตว์เลี้ยงสุกร และวัวเป็นส่วนใหญ่

๖.๔ การบริการ

สถานประกอบการด้านการบริการ

-โรงแรม จำนวน ๒ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในด้านการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าวังพร้าว มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ไทจีน บ้านต้นแห่น้อยหมู่ที่ ๗ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญภายในตำบลที่ยังคงอนุรักษ์รักษาไว้ซึ่งประเพณีไทจีน สถาปัตยกรรม การดำรงชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ มีพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านต้นแห่น้อยที่เล่าถึงเรื่องราวชีวิตของชาวไทจีนในอดีตให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชม และมีโฮมสเตย์ให้นักท่องเที่ยวได้มาพัก

๖.๖ อุตสาหกรรม

บริเวณอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินเพื่อประกอบกิจการประเภทอุตสาหกรรม เช่น โรงสีข้าว โรงงานผลิตกระดาศา โรงงานปูนตราดอกบัว โรงงานอบข้าวโพด โรงอบลำไย โรงงานห้องเย็นหอมหัวใหญ่ โรงพักขยะมูลฝอย

โรงงานผสมปูนซีเมนต์ตราดอกบัว

โรงงานอบข้าวโพด (ก่อสร้างใหม่)

สถานที่พักขยะมูลฝอย

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพของชุมชน

กลุ่มเกษตรกรผู้ทำนา

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านต้นแห่น้อย

กลุ่มแกะสลักแผ่นเงินบ้านท่าวังพร้าว

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ลำไย ข้าว ถั่วเหลือง เป็นต้น จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อในหมู่บ้านและบางส่วนนำไปขายในตลาดอำเภอสันป่าตอง และนอกจากนี้ประชาชนยังประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร ได้แก่ ค้าขาย แรงงานรับจ้าง และส่วนน้อยมีอาชีพรับราชการ พนักงานในหน่วยงานของรัฐ นอกจากนั้นมีการรวมกลุ่มแม่บ้านประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น กลุ่มจักสาน กลุ่มร้านค้าสหกรณ์แม่บ้าน กลุ่มพัฒนาอาชีพบ้านทุ่งหลุก (หมู่ที่ ๔) กลุ่มพัฒนาสตรีบ้านท่าวังพร้าว กลุ่มพัฒนาอาชีพบ้านท่าวังพร้าว (หมู่ที่ ๕) กลุ่มจักสานบ้านสันควงคำ (หมู่ที่ ๖) และกลุ่มร้านค้าชุมชนบ้านต้นแห่น้อย-สบวาง (หมู่ที่ ๗) หัตถอุตสาหกรรม การแกะสลักเครื่องเงิน ตีแผ่นโลหะ หมู่ที่ ๕ ผลิตเพื่อนำสินค้าไปจำหน่ายที่บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ การผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ และกลุ่มทำน้ำพริกตาแดง หมู่ที่ ๗ เป็นต้น

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

• ชุมชนในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสังคมชนบท มีวิถีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย ประชากรมีความใกล้ชิดช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชนที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีวัดเป็นแหล่งยึดเหนี่ยวจิตใจ มีผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคอยดูแลด้านการปกครองและมีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละหมู่บ้าน ทำหน้าที่ประสานในด้านการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้ รวมทั้งคุณภาพชีวิตที่ดีและเข้มแข็งของชุมชน ประชาชนนับถือศาสนาพุทธทั้งหมด มีวัด จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

๑.วัดทุ่งหลุก หมู่ที่ ๔

๒.วัดท่าวังพร้าว หมู่ที่ ๕

๓.วัดสันควงคำ หมู่ที่ ๖

๔.วัดดอนชัย หมู่ที่ ๗

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว มีประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น

- วันขึ้นปีใหม่ มกราคม จัดงานทำบุญตักบาตรข้าวสาร อาหารแห้ง อำเภอสันป่าตอง
- งานไหว้ศาลเจ้าบ้าน เดือนมีนาคม จัดงานของทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- วันสงกรานต์ เดือนเมษายน จัดพิธีรดน้ำขอพรผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
- สรงน้ำพระธาตุ เดือนเมษายน และ เดือนพฤษภาคม สรงน้ำพระธาตุวัดต่าง ๆ ในหมู่บ้าน
- ถวายเทียนพรรษา เดือนกรกฎาคม ให้ประชาชนไปทำบุญและถวายเทียนแก้วต่าง ๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- งานลอยกระทง เดือนพฤศจิกายน จัดให้มีการประกวดกระทงหมู่บ้านในเขตพื้นที่

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาพูดเป็นภาษาพื้นบ้าน ชาวบ้านหมู่ที่ ๔, ๕ และ ๖ จะใช้ภาษาคำเมืองในการสื่อสาร ส่วนหมู่ที่ ๗ จะใช้ภาษาไทยถิ่นในการสื่อสาร

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองส่วนมากเป็นจำพวกผักพื้นบ้าน ของที่ระลึกจะเป็นพวกกระเป๋าย่ามใบเล็กของชาวไทเขิน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

■ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

แม่น้ำปิง แม่น้ำขาน และน้ำบาดาลช่วยในการทำนา และปลูกพืชชนิดอื่น ๆ ในช่วงฤดูแล้ง

■ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีแหล่งน้ำ/ลำห้วย จำนวน ๒ สาย

๑. แม่น้ำปิง ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖
๒. แม่น้ำขาน ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๗
๓. หนองงู แหล่งน้ำบริเวณหมู่ที่ ๕

แม่น้ำปิง

แม่น้ำขาน

หนองงู

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ปัจจุบันการประปาภายในตำบลท่าวังพร้าวรับผิดชอบและดำเนินการโดยคณะกรรมการหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากน้ำบาดาล คุณภาพน้ำมีสนิมเหล็กเจือปนเล็กน้อย แต่สามารถบริโภคได้ โดยการกรอง จัดทำประปาหมู่บ้าน มีจำนวน ๔ แห่ง ทั่วทุกครัวเรือน ไม่มีปัญหาขาดแคลนน้ำ ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง

- ประปาหมู่บ้านทุ่งหลุก	ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๔
- ประปาหมู่บ้านท่าวังพร้าว	ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๕
- ประปาหมู่บ้านสันควงคำ	ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๖
- ประปาหมู่บ้านต้นแห่น้อย	ส่งจ่ายน้ำให้ชุมชนในพื้นที่หมู่ที่ ๗

๘.๒ ป่าไม้

- ไม่มี

๘.๓ ภูเขา

- ไม่มี

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป่าชุมชน หมู่ที่ ๖ บ้านสันควงคำ

๙. อื่น ๆ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลัก ของชาติและประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง

- (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น

- (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
- (๒) การติดตามเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ ความมั่นคง ของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย

- (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกระดับและทุกระดับ
- (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย

- (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม

(๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

(๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

(๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

(๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

(๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้มีความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

(๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

(๒) เกษตรปลอดภัย

(๓) เกษตรชีวภาพ

(๔) เกษตรแปรรูป

(๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

(๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ

(๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

(๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

(๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

(๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
- (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มียศถาบรรดาศักดิ์ ออบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทยโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

- (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

- (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
- (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

- (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
- (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่

๒๑

- (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาด

- (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

- (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
- (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
- (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภท
- (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของ

ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

- (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย

(๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

(๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

- (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
- (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
- (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
- (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

(๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

(๑) การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ

(๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

(๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

(๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

(๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

(๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

(๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม

(๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

(๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

(๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

(๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค

(๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

(๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

(๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

(๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและตั้งพลังของภาคส่วนต่าง ๆ

(๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน

(๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

(๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

(๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัด การตนเอง

(๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

(๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

(๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

(๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามี ส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

(๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ ทั่วประเทศ

(๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (๒) ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
- (๓) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศ อย่างยั่งยืน
- (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- (๔) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

- (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค
- (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูงตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๑) ประชาชนและภาคต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้
- (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้อกฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค

- (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

กรอบหลักการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การก่อการร้ายข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมายังคงประสบปัญหาหลาย ๆ ด้านทั้ง ปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม ผลกระทบการผลิตต่ำ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการพัฒนาที่คำนึงถึงการวางรากฐานของประเทศไทยในระยะยาว ทั้งในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี

ทั้งนี้ ประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในห้วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน เป็นห้วงเวลาที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว ซึ่งไม่ได้มองการพัฒนาในระยะใกล้เพียงอย่างเดียว หากแต่มองถึงอนาคตของคนไทยทุกคนในอีก ๒๐ ปี ข้างหน้า ดังนั้น การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งในส่วนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และต่อเนื่องไปสู่แผนพัฒนาฉบับต่อ ๆ ไป จึงไม่ใช่แผนที่มุ่งผลสำเร็จของการพัฒนาเฉพาะเพียง ๕ ปี ของการประกาศใช้ แต่เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความมั่นคงในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

สำหรับการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่ จะส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ประกอบด้วย

๑. ยังกยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อให้การพัฒนาในทุกมิติเป็นไปอย่างมีบูรณาการบนทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงมีระบบ ภูมิคุ้มกันที่ดี สอดคล้องกับภูมิสังคม การพัฒนาทุกด้าน มีดุลยภาพ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศน์ มีความ สอดรับ เกื้อกูล และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การพัฒนาในมิติหนึ่งไม่ส่งผลกระทบทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อมิติความ มั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อมุ่งไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศอย่างแท้จริง

๒. คำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคนไทยให้เป็นพลัง สำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติ เป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยในมิติสังคม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อม เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้คนมีศักยภาพและการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถรอบ ด้าน และมีโอกาสในการเข้าถึงคุณภาพของการศึกษาอย่างเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและยกระดับคุณภาพ ชีวิตของคนและครอบครัวให้ดีขึ้น ในมิติเศรษฐกิจ พัฒนาคนทั้งด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทั้ง ในภาคการผลิตและภาคบริการเพื่อก้าวสู่การหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ในมิติด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างคนให้ใช้และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ปันพูน ให้ใช้ ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๓. มุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎ ระเบียบต่าง ๆ โดยต้องปรับปรุงให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุก ระดับ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน หรือเป็นอุปสรรคต่อการหนุนเสริมการปฏิรูป ประเทศในด้านต่าง ๆ ควบคู่กับการพัฒนากลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือประเด็นการพัฒนาเฉพาะในแผนฯ ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ให้ดำเนินงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพเพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

กล่าวโดยสรุป หลักการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕) จะมุ่งเน้นการ พัฒนาที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญาพื้นฐานในการกำกับทิศทางการพัฒนาประเทศให้ เติบโตอย่างมีคุณภาพ คำนึงถึงการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาว คนในชาติจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความเพียร และมีจิตสำนึกคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ รวมถึงให้ ความสำคัญกับพัฒนาการสำคัญในการขับเคลื่อนแผนฯ ทั้งการปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบ กลไกการทำงานที่มี หน้าที่หลักต้นประเด็นการพัฒนาสำคัญต่าง ๆ และกลไกที่เกี่ยวข้องกับการใช้องค์ความรู้ เพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่สังคมที่ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ซึ่งเป็นการ เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อเตรียมความพร้อมและ วางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากการประเมินสถานะของประเทศในด้านต่าง ๆ ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง การ พัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้คนไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอด ชีวิตมีสุขภาวะที่ดี มีครอบครัวที่อบอุ่น มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดี มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม ได้รับการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และมีความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทาง สังคม ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในสังคมสูงวัย

๑.๒ เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ แข่งขันได้ ยั่งยืน มีความมั่นคง ทางพลังงาน มีการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพและครอบคลุม มีระบบโลจิสติกส์ที่ได้ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีการสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับความเจริญในภาคส่วนต่าง ๆ ด้วยการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๑.๓ เพื่อรักษาทุนธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลของระบบนิเวศและ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อสร้างความมั่นคงภายในประเทศ ป้องกันและลดผลกระทบจากภัยคุกคามข้ามชาติ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีส่วนสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบต่าง ๆ ในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและ โลก

๑.๕ เพื่อให้การทำงานเชิงบูรณาการในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่ยึดหน้าที่และ พื้นที่รวมทั้งมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ทำให้ภาครัฐมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถให้บริการประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทัวถึง ตรวจสอบได้ และปราศจากคอร์รัปชัน

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายร่วมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ ทำประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นนวัตกรรรมสร้างสรรค์ทางสังคม มีความสุขทั้งมิติทางกาย ใจ สังคม และจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย และมีความสามารถเชิงการแข่งขันในเวทีโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล เน้นอุปสงค์นำการผลิต มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนา ที่เอื้อต่อการขยายตัวของการผลิต

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโต ของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน ต้องลดบทบาทภาครัฐในหารให้ภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดปัญหาคอร์ปชั่น และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐจัดทำโดยสถาบันการจัตกรนานาชาติและความยากง่ายในการประกอบธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐต้องมีประสิทธิภาพสูง และดัชนีภาพลักษณ์คอร์ปชั่นดีขึ้น รวมถึงบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การพัฒนาศักยภาพคนไทยที่พึงปรารถนา จะต้องพัฒนาให้คนไทยเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเป็นคนที่มีความสุขโดยมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนเป็นคนดีมีคุณธรรม มีวินัย ยึดถือวัฒนธรรมที่ดีงาม และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศให้มีความสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์การพัฒนาที่สำคัญดังนี้

๑.๑ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี และมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมสูงวัย

๑.๓ เพื่อปรับเปลี่ยนบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตของคนไทยให้เป็นพลเมืองที่ดี

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยในสังคม

การสร้างความเป็นธรรมลดความปลอดภัยในสังคมมุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ และเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึงและเป็นธรรม ทั้งบริการการศึกษา สุขภาพ สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๓.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๓.๒ สร้างความแข็งแกร่งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ รักษาทุนธรรมชาติเพื่อสร้างความสมดุลของระบบนิเวศและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๔.๒ เสริมสร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบอย่างยั่งยืน

๔.๓ ควบคุม ป้องกัน และลดมลพิษ รวมทั้งฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

๔.๔ พัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งด้านการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ

๕. ยุทธศาสตร์ความมั่นคง

๕.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยคุกคามความมั่นคงภายในไม่ให้ลุกลามเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา

๕.๒ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความพร้อมในการผนึกกำลังรับภัยคุกคามและสามารถบริหารจัดการได้

๕.๓ เพื่อให้นโยบายทุกด้าน ทุกมิติ สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ เพื่อใช้ความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ และเป็นเครื่องมือรักษาผลประโยชน์ของชาติและความสงบสุขของประเทศ

๕.๕ เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยการก่อการร้ายและโจมตีด้านไซเบอร์

๕.๖ เพื่อลดและบรรเทาปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขต่างๆ

๖. ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๖.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส ได้มาตรฐาน

๖.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส

๖.๓ เพื่อให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอยู่ระดับแนวหน้า

๖.๔ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๗.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๗.๒ เพื่ออนุรักษ์พลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน สร้างความมั่นคงทางพลังงาน

๗.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

๗.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาให้ครอบคลุม

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

มุ่งใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล แก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ และเสริมสร้างความเข้มแข็งงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคให้สามารถสร้างโอกาสการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้อย่างทั่วถึง เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย เพื่อเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เพื่อฟื้นฟูฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างมีสมดุลและได้รับการยอมรับจากชุมชน

๑๐. ยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบจากทำเลที่ตั้งของประเทศ เพื่อให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีสมรรถภาพสูง เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของประเทศไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาด เพื่อผลักดันบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยให้เป็นส่วนสำคัญในระดับภูมิภาคและโลก

ค่านิยมหลักของคนไทย เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
- ๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
- ๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม
- ๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
- ๘) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) คณะทำงานจึงวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไป ท่ามกลางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด – ๑๙) ได้ส่งผลให้สถานการณ์ของประเทศไทย อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ทำให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้นโดยหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน ซึ่งการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนระดับปฏิบัติการในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการร่างกรอบการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ยังคงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่ไม่ว่าประเทศไทยและประชาคมโลกยังต้องเผชิญกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด – ๑๙) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศในกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ฉายภาพแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ๒) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด – ๑๙) ซึ่งได้ผลกระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ และ ๓) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคงความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและผลกระทบจากวิกฤตเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด – ๑๙) ที่มีต่อประเทศไทย เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติและสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศ การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand' Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้สู่สิ่งแวดล้อม การผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยกระดับการแพทย์ให้ทันสมัยและทั่วถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยงกับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ และส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์เติบโตรวดเร็ว

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่ พื้นที่และเมืองมีความเจริญทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

๓) วิถีชีวิตยั่งยืน (Eco-friendly Living) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยของเสียถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นพลังงานหมุนเวียน ลดความเสี่ยงจากธรรมชาติใช้มาตรการเชิงพื้นที่และเทคโนโลยีในการรับมือจากภัยธรรมชาติ และ

๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation) กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาครัฐมีสมรรถภาพสูงและทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม
- ๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
- ๘) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียม อาเซียน และประชาคมโลก
- ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น มีการฟื้นฟูสืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิต เพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ในเชิงภูมิศาสตร์แล้วภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุน และบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่ม ประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์

รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๙) ได้เสนอแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสู่การปฏิบัติการ คณะทำงานได้แนวทางการแปลงยุทธศาสตร์ดังกล่าว ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ๒) เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๓) ดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้ และ ๔) แก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

กระบวนการแปลงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่เน้นการสร้าง ความเข้าใจและสร้างความร่วมมือกับทุกหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้สามารถนำแนวคิด เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ และแนวทางพัฒนาของแผนฯ ไปกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการในระดับปฏิบัติ เป็นการแปลงเป้าประสงค์ และทิศทางพัฒนาสู่เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เพื่อเป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ในเชิงนโยบายกระทรวง กรม นำยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มาวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกับการกิจเพื่อจัดทำแผนกระทรวง กรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด นำยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มาเชื่อมโยงลงสู่แผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด มีการจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ในเชิงพื้นที่ชุมชน ท้องถิ่น รวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนมาเป็นแผนพัฒนา จัดลำดับความสำคัญปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เป็นการเชื่อมโยงแผนชุมชนและท้องถิ่นไปสู่แผนพัฒนาจังหวัด จากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับตั้งแต่ในระดับชุมชนท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด โดยแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนมียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑.๓.๑.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม โดยมีแนวทางในการพัฒนา ๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

๑.๓.๑.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค โดยมีแนวทางในการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือเข้าถึงข้อมูลกฎระเบียบการดำเนินธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล

๕) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC

๑.๓.๑.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)

๖) พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนานวัตกรรมสำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน และ

๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง

๑.๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ โดยมีแนวทางในการพัฒนา ได้แก่

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบพัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

๑.๓.๑.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการพัฒนา

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน

๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูนมีเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕) ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่น ๆ ของรัฐบาล ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑, ๒๕๖๔) มีประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑.๓.๒.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ วัตถุประสงค์เพื่อ

๑) สร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น ๒) ยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยีนวัตกรรม ๓) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และ ๔) เพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) โดยมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

๑.๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอนจังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์ วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยมีแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสมผสานเทคโนโลยี นวัตกรรม(High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

๑.๓.๒.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ ๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน และ ๓) สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตผลการเกษตร ผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยส่งเสริมการเกษตรต้นทางและเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยการพัฒนาวัตถุดิบการเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนารูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑.๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน วัตถุประสงค์เพื่อ ๑) สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ ๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พร้อมทั้งสร้างมาตรการลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”

(City of Life and Prosperity)

(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก)

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : MICE CITY, Wellness City, SMART CITY
๒. เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย : Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค : Education Hub
๕. เมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ : Medical and Health Hub
๖. เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Culture

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เน้นคุณค่าที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ
๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๓. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคตภายใต้ BCG Model

วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๓. พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- ๑.เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกษตร ปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงให้มีมาตรฐาน
- ๒.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้ประกอบการ สถาบันเกษตรกร ให้มีความสามารถในการเชิงธุรกิจ
- ๓.ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจภายใต้

แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

- ๔.ขับเคลื่อนและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- ๕.ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการเกษตร
- ๖.พัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- ๑.เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมายของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรม MICE และธุรกิจเฉพาะ ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล
- ๒.เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการด้วยการพัฒนาระบบนิเวศ Ecosystem ให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน
- ๓.เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการพัฒนา

- ๑.สร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยนวัตกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ๒.ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจบนฐานนวัตกรรมเชื่อมโยงกับภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
- ๓.สร้างระบบนิเวศและกลไกในการผลักดันให้เกิดธุรกิจและผู้ประกอบการใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

- ๑.เพื่อจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM ๒.๕) อย่างมีส่วนร่วม
- ๒.เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.เพื่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียว
- ๔.เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน
- ๒.รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืนระดับท้องถิ่น
- ๓.ส่งเสริมเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- ๔.อนุรักษ์พันธุกรรมพืชผลและพัฒนาชนบทเชิงพื้นที่ประยุกต์ตามแนวพระราชดำริ
- ๕.บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่อย่างมีธรรมาภิบาล
- ๖.จัดทำแผนและขับเคลื่อนแผนชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการสร้างระบบข้อมูลและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนแผนแบบบูรณาการในระดับพื้นที่
- ๗.เสริมสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนขับเคลื่อนปรับเปลี่ยนพืชเชิงเดี่ยวไปเป็นพืชเศรษฐกิจสีเขียวโดยประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น
- ๘.พัฒนาองค์ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาสู่นวัตกรรมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมื่อนำอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมสังคมคุณภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒. เพื่อสร้างเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓. เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และพระราชปณิธาน

๔. เพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข

๕. เพื่อส่งเสริมความมั่นคง สงบสุขพื้นที่ชายแดน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง แลรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดิต โดยใช้กลไกประชารัฐ

๔. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ

๕. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุขและคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า”

พันธกิจ

๑. บูรณาการหน่วยงานภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่และเครือข่ายภาครัฐเอกชนและองค์กรชุมชน ทำการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีส่วนร่วมด้วยคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างเสมอภาค และยั่งยืน

๒. สร้างความมั่นคงทางด้านโภชนาการ ห่วงโซ่อุปสงค์และอุปทานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถเข้าสู่ระดับการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศได้

๓. ปรับปรุงระบบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลพื้นฐานและทันสมัยในทุกมิติเชื่อมโยงระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแผนแม่บทและวางระบบการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือและระดับชาติ เชื่อมโยงกับภูมิภาคกลุ่มอาเซียนและระบบการตลาดและบริโภคของสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. สร้างและปรับปรุงระบบการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งด้านการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุขเชิงรุกและป้องกัน รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้วยแผนรองรับความเสี่ยงเชิงสาธารณสุขอย่างรอบคอบและเปิดเผยที่ปฏิบัติได้ทุกระดับ และทันสมัยอย่างธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1.1 การบริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพชุมชน	1.1.1 ร้อยละของระดับความตระหนักรู้ด้านสุขภาวะ (Health Literacy) การปรับตัวของชุมชนด้วยพฤติกรรมที่ถูกต้องลักษณะ 1.1.2 ร้อยละของผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มีสุขภาพแข็งแรง และมีการเพิ่มทักษะเพื่อการพึ่งพาตนเองได้ทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ 1.1.3 ระดับประสิทธิภาพของระบบปฏิบัติการดูแลผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส 1.1.4 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมผู้สัมผัสอาหารในตลาดชุมชนและร้านอาหารข้างถนนที่ถูกสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย 1.1.5 ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง	กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะชุมชน	1.1.1 พัฒนาความตระหนักรู้ ชีตความสามารถในการจัดการสุขภาพตนเองของชุมชนอย่างเข้มแข็งด้านสุขภาวะ (Health Literacy) ให้พึ่งพาตนเองได้ 1.1.2 ส่งเสริมการปรับตัวของชุมชนด้านพฤติกรรมบริการบริโภคที่ถูกสุขลักษณะและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 1.1.3 เพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการดูแลผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างครบวงจร ให้มีสุขภาพแข็งแรงและเพิ่มทักษะการพึ่งพาตนเองได้ 1.1.4 อบรมผู้สัมผัสอาหารในตลาดชุมชนและร้านอาหารข้างถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (Smartcity) และแผนเผชิญเหตุในภาวะปกติ และไม่ปกติ	1.2.1 ร้อยละของงบประมาณค่าอุปกรณ์และระบบส่งต่อทางการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) และเวชศาสตร์ป้องกัน 1.2.2 ร้อยละของการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) 1.2.3 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	กลยุทธ์ที่ 1.2 การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ	1.2.1 สำรวจและพัฒนาสมรรถนะหน่วยงานบุคลากรและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้ตระหนักรู้สุขภาวะที่ดี (Smart city) 1.2.2 เสริมสมรรถนะของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) พร้อมเผชิญเหตุด้านสุขภาวะในภาวะปกติ และไม่ปกติของการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
1.3 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกแบบบูรณาการ	1.3.1 ร้อยละของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากชุมชนเรื่องหมอพื้นบ้านและแพทย์แผนไทย/แพทย์ทางเลือกชุมชน 1.3.2 ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกิจกรรมส่งเสริมการผลิตและใช้สมุนไพรเชิงเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก และเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	1.3.1 ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ชุมชนเรื่องระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก 1.3.2 ฝึกอบรมกลุ่มประชาชนต้นแบบด้านการนวดแผนไทย ระบบส่งต่อทางการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกันในชุมชน 1.3.3 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านสมุนไพรด้วยภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทั้งการผลิตต้นน้ำ แปรรูปกลางน้ำและการตลาดปลายน้ำในท้องถิ่น และ Online

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและ ระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่	2.1.1 ร้อยละต่อพื้นที่ของการพัฒนาระบบการคมนาคมและ ระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานเชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่ 2.1.2 ร้อยละของการพัฒนาระบบ การคมนาคมและ ระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน (เช่น เส้นทางนำผลผลิตจากสวนเกษตร ไร่นาเชื่อมถนนสายหลักในชุมชน) 2.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อการคมนาคม การขนส่งสินค้า	กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระบบโค ร ง ส ร ้าง พื้นฐานการคมนาคมและ ระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายในและระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเชียงใหม่	2.1.1 สำรวจและพัฒนา ระดับตำบลและการเชื่อมโยงข้ามตำบลและอำเภอเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการการคมนาคมและขนส่ง พัฒนาเส้นทางสู่แหล่งพื้นที่การเกษตร และการท่องเที่ยว 2.1.2 สำรวจและพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าการเกษตรระหว่างสวนเกษตร ให้มีทางออกเชื่อมกับถนนสายหลักในและระหว่างชุมชนที่ได้มาตรฐานครบวงจร
2.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคระบบชลประทานและแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภคสะอาด เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรและชุมชน	2.2.1 คุณภาพด้านสุขาภิบาลแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคบริโภคน้ำตามเกณฑ์มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาสุขาภิบาลแหล่งน้ำทางระบายน้ำ เส้นทางและระบบน้ำเสริมการผลิตพื้นที่ทางการเกษตร	2.2.1 สำรวจและพัฒนาเพิ่มคุณภาพ สุขาภิบาลและแหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคและสนับสนุนพื้นที่ทางการเกษตร 2.2.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทานและแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภคการเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน
	2.2.2 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพระบบน้ำประปา	กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาระบบน้ำประปาชุมชนให้ได้มาตรฐานทั่วถึง	2.3.1 สร้างระบบน้ำประปาบริการให้ทั่วถึงชุมชนตามหลักอนามัย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
2.3 พัฒนาระบบการสื่อสารดิจิทัล สาธารณะ และอินเทอร์เน็ตชุมชน	2.3.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อผลการพัฒนา และการใช้ประโยชน์สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ และ อินเทอร์เน็ตชุมชน 2.3.2 สัดส่วนพื้นที่ของชุมชนที่ได้รับบริการ สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics)	กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาบริการสื่อสารดิจิทัล สาธารณะ(Public Digital Logistics) ชุมชนด้วยเทคโนโลยีทันสมัย	2.4.1 จัดตั้งศูนย์บริการระบบการสื่อสาร ดิจิทัลสาธารณะประจำชุมชนด้วย อินเทอร์เน็ตชุมชนเพื่อเร่งรัดการเติบโต ทางเศรษฐกิจ การตลาดและการ จัดการความรู้ (Digital Logistics) 2.4.2 ประสานงานกับ การสื่อสารแห่งประเทศไทยและบริษัทที่ ให้การสื่อสารดิจิทัลครอบคลุมพื้นที่ของ ชุมชนในอัตราราคาพิเศษที่สามารถ ลดหย่อนภาษี
2.4 จัดการให้มีระบบขนส่งมวลชน บริการกลุ่มนักเรียนและประชาชน อย่างมีส่วนร่วม	2.4.1 อัตราความคับคั่งของการจราจรในพื้นที่ชุมชนเขต เมืองลดลง 2.4.2 อัตราอุบัติเหตุทางการจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมือง ลดลง 2.4.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อระบบขนส่ง มวลชนบริการกลุ่มนักเรียนและประชาชน	กลยุทธ์ที่ 2.5 จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมี ส่วนร่วม	2.5.1 จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับ กลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม 2.5.2 เทศบาลนคร และเทศบาลในเขต เมือง จัดระบบขนส่งมวลชนสาธารณะแก่นักเรียนในชุมชน (เริ่มทดลองช่วงชั่วโมงเร่งด่วนก่อน เพื่อลดความคับคั่งทางจราจร อุบัติเหตุและการใช้น้ำมัน เชื้อเพลิง)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
3.1 ชุมชนมีความสามัคคีรับผิดชอบอย่างสมานฉันท์สามารถป้องกันบรรเทาสาธารณภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม	3.1.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อระบบการรักษาความเรียบร้อยปลอดภัยบรรเทาสาธารณภัย อย่างมีส่วนร่วม 3.1.2 จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยขึ้นในระดับตำบลและชุมชน 3.1.3 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อผลการฝึกอบรมเพิ่มสมรรถนะอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย	กลยุทธ์ที่ 3.1 พัฒนาระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วมทั้งด้านสาธารณภัย อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์	3.1.1 ร่วมมือกับกรมบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาสมรรถนะอาสาสมัครชุมชนบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัยทางธรรมชาติและจากพฤติกรรมมนุษย์ 3.1.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์และเครื่องมือที่ทันสมัยอย่างเหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งการเผชิญเหตุด้านบรรเทาสาธารณภัยทั้งในภาวะปกติและฉุกเฉิน เช่นอุปกรณ์การบินไร้คนขับขนาดเล็ก (Drone) เพื่อการค้นหา ติดตาม ตรวจสอบและทำระบบ Mapping ด้านอื่นๆ
3.2 ชุมชนมีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน	3.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนที่มีส่วนร่วมกับทางราชการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการรักษาความปลอดภัย	กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะหน่วยและสมาชิกอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบลละชุมชน	3.2.1 การฝึกอบรมเพิ่มสมรรถนะอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย
	3.2.2 ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนที่มีต่อผลการอบรมด้านภัยพิบัติ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชุมชน	กลยุทธ์ที่ 3.3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน	3.2.2 อบรมชุมชนสร้างความตระหนักรู้ด้านภัยพิบัติ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	3.2.3 ระดับความพร้อมและทันสมัยที่มีประสิทธิภาพแผนเผชิญเหตุและการจัดการภัยพิบัติท้องถิ่น จากหน่วยตรวจสอบความเสี่ยง	กลยุทธ์ที่ 3.4 แผนเผชิญเหตุและการจัดการภัยพิบัติท้องถิ่นระดับตำบลและชุมชน	3.2.3 พัฒนาแผนเผชิญเหตุและการจัดการภัยพิบัติท้องถิ่นในภาวะป้องกันความเสี่ยง ในระหว่างเกิดเหตุ และการเยียวยาหลังเกิดเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
4.1 สร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจในอนุรักษ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	4.1.1 ร้อยละของสมาชิกชุมชนระดับหัวหน้าครัวเรือนตระหนักในด้านมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำ 4.1.2 พื้นที่ปลูกป่าในที่ดินสาธารณะและพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.1.1 การอบรม และจัดการความรู้เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.1.2 ส่งเสริมและติดตามผลการปลูกป่าในพื้นที่สาธารณะที่ว่างเปล่า และปลูกต้นไม้กับพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนา
4.2 สร้างตระหนักรู้และป้องกันในการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม ด้านอากาศ(PM 2.5)	4.2.1 คุณภาพของอากาศมีค่ามาตรฐานต่ำกว่าเกณฑ์ PM 2.5	กลยุทธ์ที่ 4.2 จัดการเชิงป้องกันและแก้ไขมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน	4.2.1 พัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้นำรุ่นใหม่ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์เพื่อลดการเผาไหม้และประหยัดค่าใช้จ่ายชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4.3 การส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management)	4.3.1 ร้อยละของครัวเรือนมีการจัดการคัดแยกขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management และระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 4.3 จัดการขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management อย่างยั่งยืน และผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle- PPP)	4.3.1 ส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management) ใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle – PPP)

4.4 ส่งเสริมการสร้างสวนสาธารณะนิเวศชุมชนและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์เชิงสาธารณะ	4.4.1 ร้อยละของครัวเรือนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อสวนสาธารณะและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ	กลยุทธ์ที่ 4.4 สนับสนุนการขยายและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชุมชนและสวนสาธารณะนิเวศชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	4.4.1 เพิ่มสวนสาธารณะนิเวศชุมชนอย่างน้อยตำบลละ 1 แห่งต่อปีงบประมาณ 4.4.2 จัดระเบียบพื้นที่รกร้างว่างเปล่าในชุมชน ด้วยมาตรการทางสังคมอย่างมีส่วนร่วมในการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ
---	--	--	--

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.1 ส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาทั้งต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์	5.1.1 ร้อยละของผู้ผ่านการอบรมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและประยุกต์กับดิจิทัลเทคโนโลยี 5.1.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5.1.3 ร้อยละของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่รับการส่งเสริมจัดการการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและควบคุมกลไกการตลาดได้	กลยุทธ์ 5.1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาด้านการเกษตรในการผลิตแปรรูปและการตลาด	5.1.1 ฝึกอบรมเกษตรกร สมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาทั้งต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์ 5.1.2 ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพ การผลิตการบรรจุหีบห่อ การตลาดและการขนส่งด้วยระบบดิจิทัลของเกษตรกรอย่างครบวงจร 5.1.3 จัดการการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและควบคุมกลไกการตลาด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.2 เสริมสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรของชุมชน	5.2.1 อัตราการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการยกระดับการผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ 5.2.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจชุมชน 5.2.3 อัตราการเพิ่มขึ้นของกลุ่มเกษตรกรที่นำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตแปรรูปและการตลาด	กลยุทธ์ 5.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานรากสินค้า OTOP และ SMEs	5.2.1 ส่งเสริมการเพิ่มทักษะความเป็นผู้ประกอบการท้องถิ่น ผู้ประกอบการสมัยใหม่ วิสาหกิจชุมชน เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรของชุมชนครบวงจร 5.2.2 ส่งเสริมการจัดตั้งและอบรมสมาชิกวิสาหกิจชุมชนยกระดับการผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำด้วยการตลาดที่ทันสมัยและการเงินแบบดิจิทัล 5.2.3 อบรมและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตแปรรูปและการตลาด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.3 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน	5.3.1 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวชุมชนและจังหวัด เพิ่มขึ้น 5.3.2 อัตราการใช้ Applicationsเพื่อกระตุ้นการจัดการความรู้และการตลาดการท่องเที่ยวชุมชน 5.3.3 ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพแหล่งการท่องเที่ยวชุมชน	กลยุทธ์ที่ 5.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงอนุรักษ์ที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชิงสุขภาพการแพทย์และการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based Tourism – CBT) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการกระจายรายได้	5.3.1 ส่งเสริมให้มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการแพทย์ เชิงนิเวศและศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวประเภทอื่นที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการกระจายรายได้ และพัฒนาการคมนาคมให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก 5.3.2 อบรมพัฒนาศักยภาพชุมชนจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการแพทย์ เชิงนิเวศและศิลปวัฒนธรรมให้เป็นศักยภาพการรองรับ(Carrying Capacity & 5As) ที่มีคุณภาพ
5.4 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างดึงดูดใจ	5.4.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เข้าถึงข้อมูลเพื่อตัดสินใจและเพิ่มความสนใจ 5.4.2 ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนนักท่องเที่ยวต่อความเข้าใจด้านเมืองเก่าเชียงใหม่และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	กลยุทธ์ที่ 5.4 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ	5.4.1 พัฒนาสื่อผ่านระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนนักท่องเที่ยวด้านเมืองเก่าเชียงใหม่ และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สมรรถกโลก 5.4.2 พัฒนาสื่อผ่านระบบดิจิทัลเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเพื่อดึงดูดความสนใจและเข้าถึงข้อมูลเพื่อตัดสินใจ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.5 เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศและอาชีพเพื่อสร้างรายได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ชุมชนแบบครบวงจร	5.5.1 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อแนวคิดและแนวปฏิบัติผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) 5.5.2 ร้อยละความเข้าใจและพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้ประโยชน์พืชเศรษฐกิจเสริมรายได้ที่ยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 5.5 สร้างมิติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) สมัยใหม่แบบครบวงจร	5.5.1 ฝึกอบรมชุมชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ให้เกิดมิติความเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศและอาชีพ เป็นผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal Tourism Product) เพื่อสร้างรายได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5.5.2 พัฒนาผลผลิตการท่องเที่ยวชุมชน (Community-based Tourism Product) กับพืชเศรษฐกิจด้วยระบบการผลิต การแปรรูปการตลาด การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวอย่างมีคุณภาพ พร้อมกับการอนุรักษ์ภูมินิเวศเพื่อดึงดูดความสนใจเพื่อเพิ่มมูลค่าการกระจายรายได้ชุมชน
5.6 การจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)	5.6.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษาส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนทุกระดับทุกเพศทุกวัยให้พร้อมรับต่อการปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก 5.6.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์	กลยุทธ์ที่ 5.6 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนด้านความรู้และทักษะอาชีพเพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลกด้วยการศึกษาตลอดชีวิต	5.6.1 ส่งเสริมและร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้ใหญ่ในระบบโรงเรียนวัยแรงงานที่อายุ 15 ปีขึ้นไป

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5.7 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะ และศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิต และสังคม	5.7.1 ร้อยละของงบประมาณเพิ่มขึ้นของการดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม 5.7.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์ จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย จิตและสังคม	กลยุทธ์ที่ 5.7 ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิต และสังคม	5.7.1 จัดตั้งและดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะ ศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) กับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม เพื่อเสริมทักษะการปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงของโลก 5.7.2 จัดอบรมผู้ดูแลและจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะ ศูนย์การเรียนรู้และดูแลผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) กับผู้พิการฯ
5.8 จัดการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ	5.8.1 ร้อยละของงบประมาณการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 5.8.2 ร้อยละของระดับการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 5.8.3 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	5.8 จัดการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	5.8.1 พัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ 5.8.2 พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารและคณะครูบุคลากรทุกระดับทุกด้านให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและทักษะแห่งการพึ่งพาตนเองและปรับตัวพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ของโลกได้

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
6.1 พัฒนาศักยภาพของสถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม	6.1.1 ระดับความถี่ต่อปีในการส่งเสริมการศาสนาอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา 6.1.2 จำนวนและประเภทฐานข้อมูลองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 6.1.3 จำนวนและประเภทสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) ขององค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 6.1.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อคุณภาพและการเข้าถึงฐานข้อมูลและสร้างสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	กลยุทธ์ที่ 6.1 อนุรักษ์สถาบันทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยึดโยงคนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ	6.1.1 สร้างแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความหลากหลายด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทำให้คนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ 6.1.2 พัฒนาฐานข้อมูล และสร้างสื่อเสมือนจริง (Virtual และ Online) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 6.1.3 ฝึกอบรมให้ความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
6.2 บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและโบราณสถาน เข้ากับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งเชิงนิเวศศิลปวัฒนธรรม	6.2.1 มีการบูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ โบราณสถาน เข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 6.2.2 มีการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว สังคม-มานุษยวิทยา	6.2 บูรณาการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและโบราณสถาน เข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	6.2.1 บูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สังคม-มานุษยวิทยา และภูมิปัญญา โบราณสถาน การอนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นเชิงประวัติศาสตร์และการผจญภัยอย่างปลอดภัย (Soft Adventure Tourism) 6.2.2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว สังคม-มานุษยวิทยา (Socio-Anthropological based Tourism) และเชิงประวัติศาสตร์และการผจญภัยอย่างปลอดภัยในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
6.3 ส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลกที่สัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่	6.3.1 มีการวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่ จัดการความรู้เชิงอนุรักษ์และพัฒนากการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่ 6.3.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสื่อ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลกของเชียงใหม่ 6.3.3 จำนวนสื่อ Online และApplications ให้นักเรียน นักศึกษาประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงและรับรู้ด้าน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 6.3.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อในและนอกระบบโรงเรียนนักท่องเที่ยวต่อสื่อด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	กลยุทธ์ที่ 6.3 จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่	6.3.1 ศึกษาวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าเชียงใหม่ รวมทั้งการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้อง 6.3.2 สร้างสื่อหลากหลายเพื่อเสริมความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกโรงเรียน นักท่องเที่ยวในเนื้อหา ความแท้และดั้งเดิม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มรดกโลก 6.3.3 จัดทำสื่อเผยแพร่แบบ Online สั้นๆ และApplications อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกระบบโรงเรียน นักท่องเที่ยวในเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
7.1 เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข	7.1.1 ร้อยละของกิจกรรมที่ประชาชนร่วมในการแสดงความจงรักภักดี 7.1.2 ร้อยละของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง 7.1.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือสื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมพัฒนาและลดความขัดแย้ง	กลยุทธ์ที่ 7.1 เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข	7.1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข 7.1.2 สร้างสื่อ Online และ Offline ในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจในพื้นที่และรู้จักสิทธิหน้าที่พลเมืองที่ดีระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
7.2 พัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จัดบริการ	7.2.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7.2.2 อัตราการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีของบุคลากรรายบุคคล รายฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7.2.3 ร้อยละของการนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง 7.2.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพชีวิตการตระหนักรู้และรักษาวินัยในการปฏิบัติงาน	กลยุทธ์ที่ 7.2 พัฒนาและประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7.2.1 ประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบ 360 องศา เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากรรายบุคคล รายฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7.2.2 ฝึกอบรมและจัดการความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพจัดบริการ คุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			7.2.3 ทบทวนและนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผนงานโครงการและการปฏิบัติงาน 7.2.4 จัดโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการตระหนักรู้และรักษาวินัยในการปฏิบัติตามค่านิยมหลักของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
7.3 พัฒนาระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย	7.3.1 ระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นปัจจุบันและครอบคลุม 7.3.2 มีระบบฐานข้อมูลร่วมเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ 7.3.3 มีศูนย์ประสานงานกลางรวบรวมแผนยุทธศาสตร์ฐานข้อมูลร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ทุกแห่งให้เป็นฐานข้อมูลและระบบ Big Data พร้อมต่อการตรวจสอบ รายงานและการใช้งานที่ถูกต้องด้วยข้อมูลคงเส้นคงวา	7.3 ปรับปรุงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้กับระบบการติดตามประเมินผล ตรวจสอบและรายงานผลที่ถูกต้องชัดเจน	7.3.1 พัฒนาระบบการฐานข้อมูลกลางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้กับระบบการติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบและรายงานผลที่ถูกต้องชัดเจนรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			7.3.2 จัดตั้งศูนย์ประสานงานกลาง รวบรวมแผนยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ ทุกแห่งให้เป็นฐานข้อมูลและระบบ Big Data พร้อมต่อการตรวจสอบ รายงาน และการใช้งานที่ถูกต้องด้วยข้อมูลคงเส้นคงวา 7.3.3 พัฒนาฐานข้อมูลร่วมเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ โดยอาศัยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นหน่วยประสานงานและศูนย์กลาง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาคุณภาพชีวิตทุกด้าน
รักษาประเพณีวัฒนธรรม

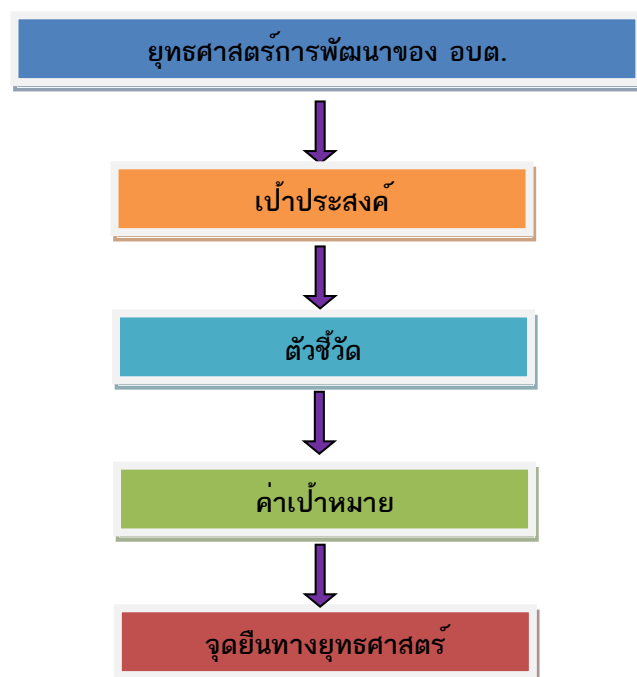
บูรณาการการศึกษา
ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๑.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม การขนส่ง ผลผลิตทางการเกษตรและการท่องเที่ยว พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึงและครอบคลุม	๑. พัฒนาระบบการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	๑.พัฒนาและปรับปรุงการคมนาคมและขนส่ง เช่น ถนน สะพาน ขยายผิวหน้าถนน บำรุงรักษาผิวถนนที่เหมาะสม ๒.พัฒนาและปรับปรุงถนนให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในการเดินทาง ๓.ปรับปรุงและปรับปรุงสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและชลประทาน เช่น อ่างเก็บน้ำ ฝายชะลอน้ำ ฝายแม้ว คูคลอง หนอง บึง ระบบชลประทาน โดยมุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการเกษตร
๒.การสร้างควมมั่งคั่งอย่างยั่งยืน ترامแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	มีการส่งเสริมอาชีพประชาชน การพัฒนาการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. บูรณาการการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ๒. การส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ๓. ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มอาชีพ เพื่อการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ๔. ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร	๑.ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นโดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผสมผสานกับวิถีชีวิตดั้งเดิม ๒.รณรงค์และส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยในชุมชน เพื่อการบริโภคและจำหน่าย ๓.ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตร ๔.จัดฝึกอบรมส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ๕.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน หัตถกรรม วิสาหกิจชุมชน ๖.ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี เช่นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

๓.การดำรงความเป็นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และพลังงาน สะอาด	คนในพื้นที่มีจิตสำนึกใน การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมและการ อนุรักษ์ระบบนิเวศ	๑.การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒.การควบคุม ป้องกัน แก้ปัญหามลภาวะ ๓.ส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนและการอนุรักษ์ พลังงาน	๑.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒.จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้ ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.การปลูกฝังเรื่องการจัดขยะมูลฝอย อย่างถูกวิธี ๔.ให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึกและสร้าง แรงจูงใจของประชาชนด้านการอนุรักษ์ พลังงานการใช้พลังงานทดแทน
๔.การสร้างสังคม อยู่เย็นเป็นสุข	ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ได้รับบริการและสวัสดิการ ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรมบนพื้นฐาน ของการพึ่งพาตนเอง	๑.ส่งเสริมการศึกษาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒.การส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ของคนในชุมชน ๓.การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส	๑.ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับคุณภาพ มาตรฐานบริการทางการศึกษาของ สถานศึกษาในสังกัดเพื่อลดความเหลื่อม ล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับ ประชาชนทุกระดับ ๒.ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ ในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้ง ร่างกายและจิตใจของคนในชุมชน ๓.จัดให้มีพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ๔.รวบรวมข้อมูลผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ เพื่อ กำหนดแนวทางในการสงเคราะห์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ทั้งในด้าน การศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึง ปัจจัยการยังชีพ การผลิต ๕.ส่งเสริมและพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ ให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ เพื่อให้มีงานทำ มีรายได้ พึ่งพาตนเองได้
๕.การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนในพื้นที่สามารถ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา อันเป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่นของตนให้ดำรงอยู่ ได้อย่างยั่งยืน	๑.พัฒนาองค์ความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ๒.อนุรักษ์และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	๑.สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้นภูมิ ปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่ง เรียนรู้ในชุมชน โดยใช้วัด สถานศึกษา พิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่ที่เหมาะสมในการ จัดการเรียนการสอนศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนและผู้สนใจ ๒.ส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างกลุ่มกิจกรรมการพัฒนาแหล่ง สร้างสรรค์งานศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.ปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์วัฒนธรรม ท้องถิ่น ๔.ส่งเสริมและจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ ประเพณีท้องถิ่น

๖.การสร้างควม มั่นคงปลอดภัยและ ความสุขของ ประชาชน	ประชาชนมีความสามัคคี และมีความสมานฉันท์ใน หมู่คณะสามารถป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัย ต่าง ๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถลด ปัญหาเสพติดและความ ไม่ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินในชุมชน	๑.การรักษาความสงบ เรียบร้อยและความ ปลอดภัยในชุมชน ๒.การป้องกันบรรเทาสา ธารณภัย ๓.การป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด อบายมุข	๑.พัฒนาประสิทธิภาพงานการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบ ปลอดภัยในชุมชนอย่างพอเพียง ๒.แก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ กำหนด มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่จะเกิดขึ้น
๗.การสร้าง ประสิทธิภาพความ โปร่งใสเป็น ประชาธิปไตยและ เป็นธรรมในการ ให้บริการ	มีกระบวนการบริหาร จัดการภายใต้หลักธรรมภิ บาลและการจัดบริการ สาธารณะแก่ประชาชนที่มี ประสิทธิภาพและเกิดผล สัมฤทธิ์	๑.พัฒนาศักยภาพ บุคลากร ๒.พัฒนาประสิทธิภาพใน การบริหารจัดการภายใต้ หลักธรรมภิบาล	๑.พัฒนาและปรับปรุงระบบงานและการ ให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจ คำนึงถึงความต้องการของประชาชน ๒.จัดหาเครื่องมือและประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการให้บริการตลอดจน พัฒนานวัตกรรมการให้บริการ ๓.ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุม ภายในองค์กรภาครัฐตามที่กฎหมาย กำหนดและส่งเสริมให้มีการตรวจสอบจาก ทุกภาคส่วน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

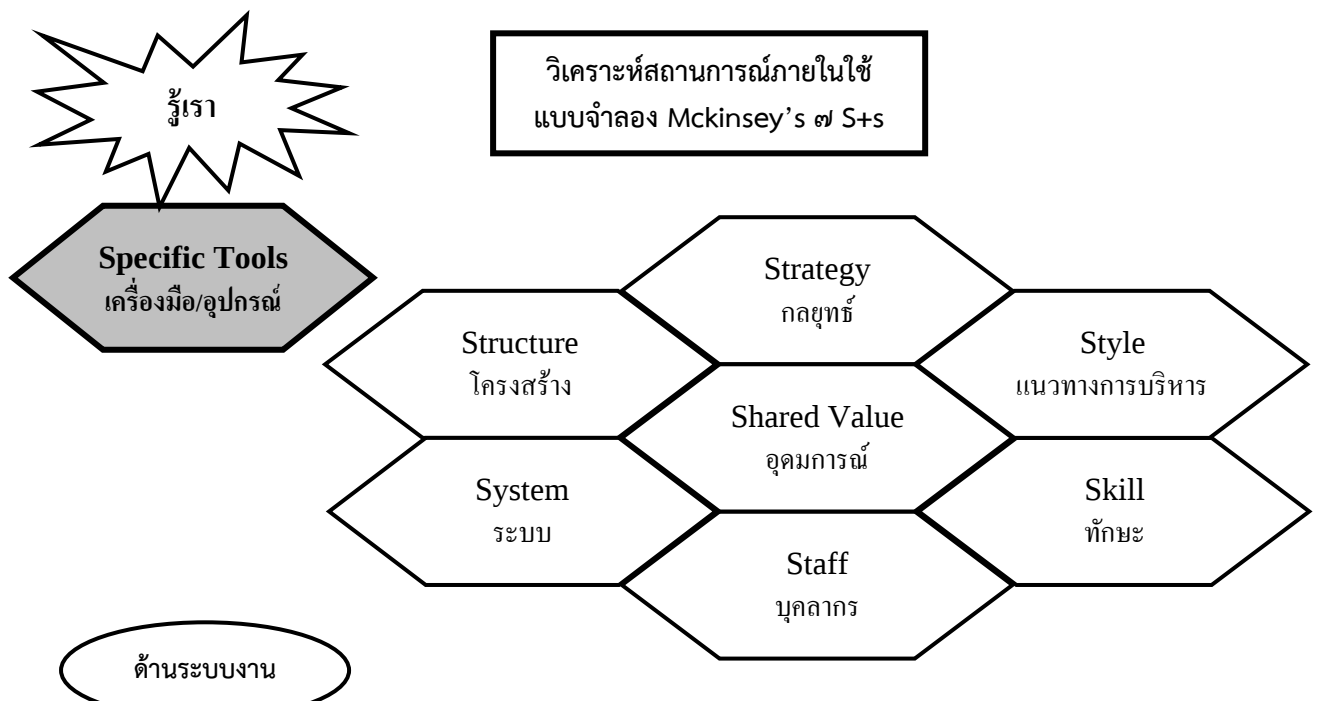
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าวได้ใช้เทคนิค SWOT Analyst มาวิเคราะห์ประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและภาพรวมของโอกาสพัฒนาในอนาคต เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ซึ่งสามารถนำมาตรวจสอบกับแผนพัฒนาสามปีว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่นเพียงใด หรือมีจุดเน้นไปในทิศทางใด

สรุปสถานการณ์การพัฒนา โดยใช้ SWOT ANALYST

๑. วิเคราะห์สถานการณ์ภายในเพื่อหาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness)

๒. วิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกเพื่อหาโอกาส (Opportunity) อุปสรรค (Treat)

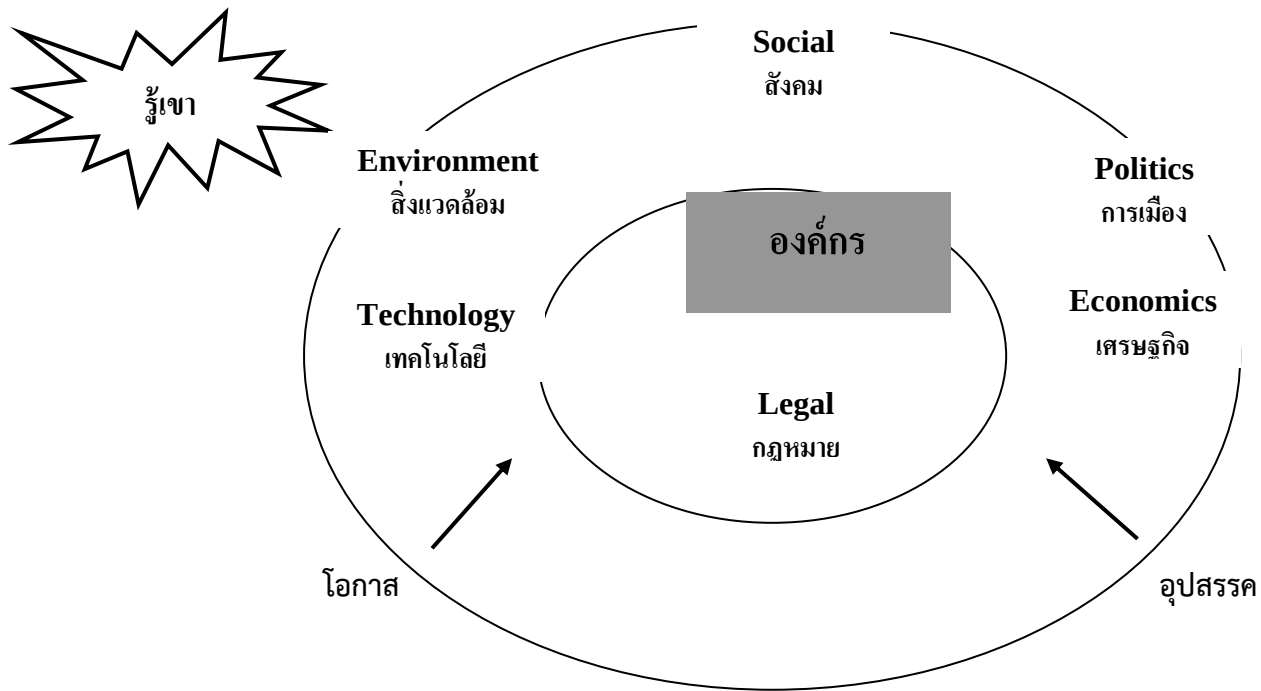

๑. **Structure** : ดูโครงสร้างเป็น Hirachy/Flat/Metrix/Network ดูผังองค์กร, การมอบหมาย, การ แบ่งงาน, ความสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์กร
๒. **System** : ดูระบบซึ่งเป็นระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน เช่นระบบเงินบัญชี ขั้นตอนการประสานงาน ข้อมูลสารสนเทศ ระบบประเมินผล
๓. **Strategy** : ดูกลยุทธ์ทุก ๆ ด้านที่จะช่วยสร้างความได้เปรียบและการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านคน

๔. **Style** : สไตล์ของคนเช่น ดุดัน , ตรงไป, ตรงมา, ประนีประนอม การสะท้อนวัฒนธรรม (ค่านิยม/ความเชื่อ)
๕. **Skill** : ทักษะคนในองค์กรมีความชำนาญด้านไหนอะไรเป็นความสามารถที่โดดเด่นของคนในองค์กร (Core Competency)
๖. **Staff** : บุคลากรมีความรู้ความสามารถแค่ไหน/การจัดคนทำงานเหมาะสมกับงานเพียงใด (Put the right man on the right job)
๗. **Share Value** : อุดมการณ์/ค่านิยมร่วมกันที่ถูกกำหนดขึ้นโดยคนในองค์กรเพื่อสร้างความสามัคคีมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

วิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกใช้
SPELT-En

๑. Social : ด้านสังคม

- ดูโครงสร้างประชาคม การขยายตัวชุมชน การเติบโตของกลุ่มจังหวัด
- ความแตกต่างทางวัฒนธรรมตะวันตก ตะวันออก
- การมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบาย การวางแผน
- คุณภาพชีวิต การศึกษา การดำเนินชีวิต ฯลฯ

๒. Politics : ด้านการเมือง

- ระบบราชการ รัฐธรรมนูญ การปฏิรูปการเมือง
- อำนาจการบริหาร การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
- การบริหารจัดการ

๓. Economic : ด้านเศรษฐกิจ

- การรวมกลุ่มอาชีพ
- การหาตลาดรองรับ การขยายแนวการค้า
- การวางดอกเบี้ย นโยบายรัฐบาล

๔. Legal : ด้านกฎหมาย

- ระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๕. Technology : ด้านเทคโนโลยี

- ด้านการขนส่งโดยระบบที่ทันสมัย
- เทคโนโลยีใหม่ ๆ
- เทคโนโลยีสารสนเทศ

๖. Environment : ด้านสิ่งแวดล้อม

- ด้านสุขอนามัย
- สภาพแวดล้อมภัยธรรมชาติ

ตารางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

๑. Social : ด้านสังคม

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.กลุ่มประชาชน	ประชาชนโดยภาพรวมทำการเกษตรส่งผลให้สามารถขยายแนวคิดการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต	ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในชุมชนในการวางแผน
๒.คุณภาพชีวิต	ประชาชนมีจำนวนน้อยง่ายต่อการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตทั่วถึง	อัตราการตายมีมากกว่าอัตราการเกิดทำให้มีผู้สูงอายุในพื้นที่มาก
๓.การศึกษา		ไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้ได้เพียงพอเนื่องจากมีงบประมาณน้อยและมีข้อจำกัดในการอุดหนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่

๒. Politics : ด้านการเมือง

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น	มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น	ทิศทางนโยบายของรัฐบาลไม่ชัดเจนขาดเสถียรภาพทางการเมือง
๒.นโยบายการศึกษาของรัฐบาล	เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเนื่องจากมีนโยบายเรียนฟรี	จำนวนเด็กนักเรียนมีน้อย และเด็กนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่นอกพื้นที่ ยากต่อการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนา

๓. Economic : ด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.การขยายตัวทางเศรษฐกิจ	มีถนนสายหลักตัดผ่านเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างพื้นที่จ.เชียงใหม่-จังหวัดลำพูน มีโอกาสการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว	
๒.กลุ่มอาชีพ	นโยบายของรัฐบาลที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	กลุ่มอาชีพขาดความเข้มแข็งและไม่มีตลาดรองรับ
๓.สภาวะทางเศรษฐกิจ		น้ำมันราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๔. Legal : ด้านกฎหมาย

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.ระเบียบกฎหมาย		ระเบียบกฎหมายบางฉบับจำกัดอำนาจหน้าที่ ทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. Technology : ด้านเทคโนโลยี

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.เทคโนโลยีสารสนเทศ	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้อุตสาหกรรมนำมามีประยุตติใช้ในการบริหารจัดการได้	เครื่องมือสื่อสารและอุปกรณ์เทคโนโลยีมีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการ
๒.ภูมิปัญญาท้องถิ่น	มีปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้านที่หลากหลายส่งผลให้สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้/เป็นครูให้ความรู้/เป็นแบบอย่าง การเรียนรู้ การดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับท้องถิ่น	

๖. Environment : ด้านสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่เป็นโอกาส(Opportunities)	ประเด็นที่เป็นอุปสรรค(Threats)
๑.สุขอนามัย		ประชาชนมีโอกาสป่วยเป็นโรคติดต่อมากขึ้นแต่ยังขาดการป้องกันและขาดความรู้เกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ
๒.สภาพแวดล้อมภัยธรรมชาติ		เป็นพื้นที่ลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยเกิดน้ำท่วมทุกปี เนื่องจากการกักเซาะตลิ่งของแม่น้ำปิง และ แม่น้ำขาน

ตารางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

๑.Structure : โครงสร้าง

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่จุดแข็ง (Strengths)	ประเด็นที่จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.ชุมชน	๒.ชุมชน ผู้นำชุมชนมีความสามัคคีร่วมมือและประสานงานกันในการพัฒนาท้องถิ่น	
๒.พื้นที่	พื้นที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำคือแม่น้ำปิงและแม่น้ำขานเหมาะกับการทำเกษตรกรรม	เป็นพื้นที่ลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย

๒.System : ระบบ

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่จุดแข็ง (Strengths)	ประเด็นที่จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.งบประมาณ		งบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะให้ครบทุกด้าน
๒.หน่วยงาน/องค์กร		ขาดความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง
๓.เทคโนโลยี		วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี ในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๓.Style : สไตล์

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่จุดแข็ง (Strengths)	ประเด็นที่จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.ผู้บริหารท้องถิ่น	ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และนโยบายให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพชีวิต ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม	

๔.Staff : บุคลากร

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่จุดแข็ง (Strengths)	ประเด็นที่จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.บุคลากร	บุคลากรทุกระดับมีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ เหมาะสมมีสมรรถนะ สอดคล้องกับภาระงานที่รับผิดชอบ รวมถึงได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	ขาดแคลนประชากรวัยแรงงานเนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานนอกพื้นที่และมีผู้สูงอายุจำนวนมาก

๗.Share Value : ค่านิยมร่วม

ประเด็นการวิเคราะห์	ประเด็นที่จุดแข็ง (Strengths)	ประเด็นที่จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.การศึกษา		ค่านิยมในการส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่

จุดแข็ง (Strangths) S	จุดอ่อน (Weakness) W
๑.ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และนโยบายให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพชีวิต ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ๒.ชุมชน ผู้นำชุมชนมีความสามัคคี ร่วมมือและประสานงานกันในการพัฒนาท้องถิ่น ๓.พื้นที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำคือแม่น้ำปิงและแม่น้ำขาน เหมาะกับการทำเกษตรกรรม ๔.บุคลากรทุกระดับมีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ เหมาะสมมีสมรรถนะสอดคล้องกับภาระงานที่รับผิดชอบ รวมถึงได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	๑.ขาดแคลนประชากรวัยแรงงานเนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานนอกพื้นที่และมีผู้สูงอายุจำนวนมาก ๒.งบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะให้ครบทุกด้าน ๓.ขาดความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ๔.เป็นพื้นที่ลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย ๕.ค่านิยมในการส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่ ๖.วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี ในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
โอกาส (Opportunity) O	อุปสรรค (Treat) T
๑. นโยบายของรัฐบาลที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๒. มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ๓.มีถนนสายหลักตัดผ่านเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างพื้นที่มี โอกาสการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ๔.มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	๑.การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลล่าช้า ๒. ทิศทางนโยบายของรัฐบาลไม่ชัดเจน ๓. การผันผวนของราคาน้ำมัน ๔. ขาดเสถียรภาพทางการเมือง ๕. กลุ่มอาชีพขาดความเข้มแข็งและไม่มีตลาดรองรับ ๖. อัตราการตายมีมากกว่าอัตราการเกิด ๔.ระเบียบกฎหมายบางฉบับจำกัดอำนาจหน้าที่ทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์

- S+O → เร่งรุกบุกเร็ว (มีจุดแข็ง+โอกาสให้รับหากกลยุทธ์สร้างสิ่งใหม่ ๆ)
 W+O → ตั้งรับปรับตัว (จุดอ่อน+โอกาสให้หากกลยุทธ์แก้ไขจุดอ่อนโดยใช้จุดอ่อนที่มีอยู่นั้น)
 S+T → รังรอของจังหวะ (จุดแข็ง+อุปสรรคให้ขจัดอุปสรรคโดยใช้จุดแข็ง โดยรอโอกาสและรอจังหวะที่จะดำเนินการ)
 W+T → เลิกراهاแผนใหม่ (จุดอ่อน+อุปสรรค ให้เปลี่ยนวิธีการและหากกลยุทธ์ใหม่ขึ้นมาแทน)

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพทางกายภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว และบริเวณพื้นที่ต่อเนื่อง สามารถสรุปสภาพปัญหาของชุมชนได้ ดังนี้

๑.) ปัญหาทางด้านกายภาพ ปัญหาของสภาพพื้นที่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าวังพร้าว มีสภาพพื้นที่ไม่มีพื้นที่ป่าและภูเขา ลักษณะเป็นพื้นที่ราบ และเป็นหมู่บ้านที่ติดลำน้ำปิงและลำน้ำขาน เมื่อถึงฤดูฝนก็มีน้ำเอ่อล้นท่วมพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัย เป็นบางพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

๒.) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว มีถนนเชื่อมโยงกับชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบล ระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมาก คือ ถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก

๓.) ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากพื้นที่มีการประกอบอาชีพหลัก คือ อาชีพการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความต้องการใช้น้ำค่อนข้างมาก และยังไม่มีระบบจัดเก็บน้ำ เพื่อใช้ในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อปริมาณการใช้

๔.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว ยังเป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีมีการประกอบกิจกรรมอันใดในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก นอกจากเรื่องปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะ และใบไม้ บางครัวเรือน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	-บริการชุมชนและสังคม	-อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
๒	การสร้างควมมั่งคั่งอย่าง ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง	-บริหารงานทั่วไป -บริการชุมชนและสังคม -ด้านการเศรษฐกิจ	-บริหารงานทั่วไป -สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน -การเกษตร	สำนักงาน ปลัด	กองช่าง กองคลัง กองการศึกษา
๓	การดำรงความเป็นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน สะอาด	-บริหารงานทั่วไป -บริการชุมชนและสังคม	-บริหารงานทั่วไป -เคหะและชุมชน -งานการศึกษา	สำนักงาน ปลัด กองช่าง กอง การศึกษา	กองคลัง
๔	การสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	-บริการชุมชนและสังคม -การศึกษา -การดำเนินงานอื่น	-เคหะและชุมชน -สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน -การศึกษา -สาธารณสุข -ศาสนาและวัฒนธรรมฯ -งบกลาง	สำนักงาน ปลัด กอง การศึกษา	กองช่าง กองคลัง
๕	การสร้างการอนุรักษ์ฟื้นฟูและ สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	-บริการชุมชนและสังคม	-การศึกษา -การศาสนาวัฒนธรรมฯ	กอง การศึกษา	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง
๖	การสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน	-บริการชุมชนและสังคม	-รักษาความสงบภายใน	สำนักงาน ปลัด	กองช่าง
๗	การสร้างประสิทธิภาพความ โปร่งใสเป็นประชาธิปไตยและ เป็นธรรมในการให้บริการ	-บริหารงานทั่วไป -บริการชุมชนและสังคม	-บริหารงานทั่วไป -แผนงานการศึกษา -สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักงาน ปลัด กอง การศึกษา	กองคลัง กองช่าง
	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน		

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวนหรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกันให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย โดยใช้เครื่องมือในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๒. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความ เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของ การบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความ ยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและ โอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผล ต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O- Opportunity (โอกาส) และT-Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และ ยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนามาก่อน แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำให้โครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณ

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้	๑๐	
การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)		
แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมา ดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน	๑๐	
	๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)		
	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน	๑๐	
	๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชาัฐ		

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเอง หรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ ค่าคาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนามาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในการรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้
- แบบที่ ๑ การกำกับจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
- แบบติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสำเร็จแผนพัฒนาท้องถิ่น
- แบบติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสำเร็จแผนพัฒนาท้องถิ่น
- การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การวัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

- แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นปีควรพิจารณาประมาณและคำนึงถึง สถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาดำเนินงานให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
